

Ludmila Kublová

DĚTSTVÍ NA HLUČÍNSKU A STÍN NACISMU

Ludmila Kublová se narodila v roce 1936 v Hlučíně. Její rodinné kořeny odrážely složitou sociální realitu regionu; matka pocházela z místní hornické rodiny, kterou postihla tragédie, když dědečka zabil důlní výtah, zatímco otec pocházel z chudých poměrů na jižní Moravě a díky církevní podpoře vystudoval učitelství. Rodiče se seznámili v Hlučíně, s rokem 1938 a blížící se anexí pohraničí začali německy smýšlející obyvatelé otevřeně projevovat nepřátelství vůči českým sousedům. Proto musela paní Ludmila se svou rodinou jako malá uprchnout do vnitrozemí.

ÚTĚK A VÁLEČNÉ ÚTOČIŠTĚ NA JIŽNÍ MORAVĚ

Cílem cesty byla obec Višňové u Moravského Krumlova, kde rodina našla azyl u strýce. Usadili se v obecním domě, kde společně žilo pět rodin. V tomto prostředí panovala silná vzájemná solidarita, která pomáhala přežít válečný nedostatek.

Doma Ludmila dodržovala přísnou výchovu, včetně dnes již neobvyklého vykáni rodičům. Navzdory válce vzpomíná na dětskou volnost v přírodě a drobné prohřešky, jako bylo neúspěšné vaření karamelu nebo rozlití inkoustu na kredenc. V roce 1942 začala Ludmila chodit do školy, kde se musela

učit německy, a protože školní budovy zabrali Němci pro lazarety, vyučování probíhalo provizorně v hospodě. Samotný konec války rodina přečkala v lesním krytu, kde zažila i příchod prvních ruských vojáků.

NÁVRAT DOMŮ NA HLUČÍNSKO

V roce 1945 se rodina vrátila do osvobozeného Hlučina. Otec se stal starostou (předsedou MěNV) města. Naděje na svobodu však brzy udusil únor 1948. Otec musel kvůli KSČ opustit funkci starosty. Ludmila nesměla vstoupit do Pionýra, ač po tom jako dítě toužila kvůli červenému šátku, a její mládí bylo poznamenáno zákazy „buržoazních“ zábav, jako byly taneční.

Po maturitě v roce 1954 nastoupila Ludmila jako osmnáctiletá učitelka do obce Hat. Čelila tam jazykové bariéře, protože místní děti mluvily slezským nářečím s polskými prvky. Později učila v Hlučíně na Rovninách. Život v socialismu pro ni znamenal i věčný nedostatek základního zboží a ponižující procedury při žádostech o cestování do zahraničí.

ŽIVOT VE SVOBODĚ

Události roku 1989 prožívala paní Kublová velmi intenzivně. Přes počáteční strach se účastnila manifestace v Ostravě a radovala se z pádu režimu, který ji desítky let omezoval. Ve svobodných poměrech konečně mohla naplno rozvinout svou vášeň pro cestování; s manželem, se kterým prožila 61 let, projela celou Evropu a zdolávala například alpské vrcholy. Momentálně zůstává Ludmila Kublová neobyčejně aktivní – cvičí jógu, věnuje se paličkování, navštěvuje divadla a stále obdělává svou velkou zahradu.